

Давидъ : “Тогава не щъ да ся посрамя, когато гледамъ всички-ты твои заповѣди” (Пс. 119; 6). Едно мѣсто пояснява друго, и така ще видишь по чисто истинж-тж. Въ Писаніе-то ся нахожда мѣко за дѣца, храна за мъжи. Желателно е да знае нѣкой първо отъ по ясны-ты и по просты-ты книги. По доброто обаче средство, струва ми ся, е да чете и два-та Завѣта съвременно, и рядовно отъ начало-то до край-тъ. И два-та начинжтъ отъ историчечки книги, и два-та ся бвършатъ съ пророчества, които, явно, ся по мъчны-ты мѣста отъ Писаніе-то. И два та Завѣта не само поясняватъ единъ другъ, но и приличатъ на два пламака, които като ся съединижтъ, съединена-та въ тѣхъ свѣтлина свѣти съ по голѣма блистателность, и слава, нежели отдѣлна-та свѣтлина на единъ-тъ или на другый-тъ. Може обаче да е различенъ образъ-тъ на четеніе-то ти споредъ различни-ты ти намѣренія. За общо прочитаніе по горѣ рѣченно-то правило може да е най добро-то: а само за благоговѣйно прочитаніе (сирѣчь което станува кога ся оттегли нѣкой да слугува Богу въ тайно), ся изнамѣри слѣдующе-то полезно правило. — Да не чете нѣкой много нито всичко-то Писаніе наредъ но да избира нѣкои избранни уроцы отъ най полезны-ты мѣста, може да бжде десять или дванадесять стихове, като испитува съдържаніе-то имъ, чувства-та на сърдце-то си и дѣянія-та на животъ-тъ си, като приима съ